

МОВЛЕННЄВІ ТАКТИКИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ДИСКРЕДИТАЦІЇ В ДИСКУРСІ ДИПЛОМАТІВ США

Юлія Судус

juliasudus@gmail.com

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Україна

Received June 24, 2018; Revised June 26, 2018; Accepted June 29, 2018

Анотація. Статтю присвячено дослідженню стратегії дискредитації, що є специфічною лінгвопрагматичною характеристикою сучасного англомовного дипломатичного дискурсу, а саме мовленнєвим тактикам, що сприяють її реалізації в дискурсі дипломатів США, зокрема в промовах чотирьох американських дипломатів – Саманти Пауер, Вікторії Нуланд, Джеффри Пайетта та Деніела Байера – стосовно військового конфлікту на сході України, виголошених упродовж 2013–2015 рр. У чотирьох досліджуваних мовців, основними виявились дві тактики: тактика згадування в негативному світлі та звинувачення, які найповніше та найчастотніше реалізують стратегію дискредитації в мовленні дипломатів переважно через прямі асертивні мовленнєві акти, що безумовно свідчить про стверджувальний характер мовлення в текстах промов усіх чотирьох дипломатів. Відтак встановлено, що провідними мовленнєвими тактиками реалізації стратегії дискредитації в англомовному дипломатичному дискурсі є тактики згадування в негативному світлі та звинувачення. Ці мовленнєві тактики реалізуються в англомовному дипломатичному дискурсі прямими асертивними мовленнєвими актами, а також їм притаманні певні лінгвальні маркери.

Ключові слова: англомовний дипломатичний дискурс, дипломатична промова, стратегія дискредитації, мовленнєві тактики, мовленнєві акти, лінгвальні маркери.

Sudus, Yulia. Speech Tactics of Discrediting Strategy in the U.S. Diplomatic Discourse.

Abstract. The paper is focused on the study of the discrediting strategy, which is a linguistic and pragmatic feature of contemporary U.S. diplomatic discourse, namely, to speech tactics that contribute to its implementation in the discourse of the U.S. diplomats. Attention is drawn to the US diplomats' speeches by V. Nuland, D. Baer, G. Pyatt and S. Power made in 2013 – 2015, and related to the military conflict in the eastern Ukraine. The object of the study is the U.S. diplomatic discourse, which contains speech tactics of discrediting strategy. The subject matter is the tactics of the U.S. diplomats aimed at implementing the discrediting strategy in their speeches on the eve of military conflict in the eastern Ukraine and during the phases of its aggravation. As it was revealed, discrediting strategy is one of the most powerful conflict strategies of the U.S. diplomats' verbal behavior, which is implemented in their discourse by means of such tactics as: accusation, impersonal accusation, disclosure, “universal truth”, condemnation, threat, order, mentioning in a negative light, and contrast. Among the leading linguistic tactics of implementing the discrediting strategy in the U.S. diplomatic discourse are tactics of mentioning in a negative light and accusation.

Keywords: U.S. diplomatic discourse, diplomatic speech, discrediting strategy, speech tactics, speech acts, linguistic markers.

1. Вступ

Мовні засоби в сучасному дипломатичному дискурсі є головними інструментами реалізації невоєнних заходів і ведення переговорів. Відтак, очевидною є потреба в описі, систематизації та класифікації згаданого арсеналу засобів, якими послуговуються діячі цієї сфери й роду занять. Особливу увагу дипломатів привертають проблеми попередження та розв'язання конфліктів, адже в сучасному світі їхня кількість суттєво збільшується (Зонова, 2003:7).

Проблеми дискурсивних стратегій і тактик висвітлюють у своїх працях і вітчизняні, і зарубіжні мовознавці, чимало розвідок присвячено аналізу дипломатичного дискурсу: М. В. Беляков (Беляков, 2015), О. О. Вебер (Вебер, 2004), Т. А. Волкова (Волкова, 2007), Д. А. Голованова (Голованова, 2014), Н. Є. Кащишин (Кащишин, 2014), А. С. Кожетева (Кожетева, 2012), Л. М. Терентій (Терентій, 2010), G. D'Acquisto (D'Acquisto, 2017), R. Donahue (Donahue, 1997), M. McClellan (McClellan, 2004), I. Newmann (Newmann, 2002), A. Pratkanis (Pratkanis, 2009), J. Schuster та E. Shtern (Schuster, 2015), G. Scotto di Carlo (Scotto di Carlo, 2015), N. Snow (Snow, 2009) та ін.

Статтю присвячено дослідженню стратегії дискредитації, що є специфічною лінгвопрагматичною характеристикою сучасного англомовного дипломатичного дискурсу, зокрема у фокусі уваги перебувають мовленнєві тактики, що сприяють її реалізації в дискурсі дипломатів США. Дипломатичні процеси не можуть тривати без мовленнєвого спілкування. Одним із найпопулярніших у країнах світу різновидів дипломатії є дипломатична промова. У нашій праці увагу зосереджено на сучасному англомовному дипломатичному дискурсі, зокрема на промови американських дипломатів В. Нуланд, Д. Байєра, Дж. Пайєтта та С. Пауер, які були виголошені упродовж 2013–2015 рр., та стосуються військового конфлікту на сході України.

Мета роботи полягає в установленні мовленнєвих тактик реалізації стратегії дискредитації в сучасному англомовному дипломатичному дискурсі, зокрема в промовах американських дипломатів.

2. Методи дослідження

Дібраний фактологічний матеріал піддано лінгвістичному аналізу із застосуванням загальнонаукових і спеціальних методів для вирішення поставлених конкретних завдань у роботі: *аналізу та синтезу*, використаних для формування теоретико-методологічної бази та розробки алгоритму дослідження; *суцільної вибірки*, застосованої під час добору ілюстративного матеріалу; *контент-аналізу*, який виявився необхідним для визначення фрагментів дискурсу дискредитаційного характеру та встановлення їхніх особливостей; *дискурсивного аналізу*, що уможливив виокремлення провідних тактик і їхню класифікацію; *мовленнєвоактового і прагмалінгвістичного аналізу*, а також *описового методу* – для характеристики та опису досліджуваних мовленнєвих тактик; *систематизації й узагальнення* – для здійснення

комплексного аналізу одержаних даних; *кількісних підрахунків*, застосованого для встановлення кількісних характеристик уживання дипломатами мовленнєвих актів і мовленнєвих тактик, що реалізують стратегію дискредитації в сучасному англomовному дипломатичному дискурсі.

3. Процедура дослідження

У цій статті проаналізовано тексти промов стосовно конфлікту на сході України за період 2013–2015 рр., що належать сучасним англomовним дипломатам, зокрема: Деніелу Байєру, який є представником США в Організації з безпеки і співробітництва в Європі, Вікторії Нуланд, яка є офіційною уповноваженою Державного департаменту США у справах Європи та Євразії, Саманті Пауер, яка є 28-м послом США в ООН та Джеффри Пайєтту, який є кар'єрним дипломатом США, 8-м Надзвичайним і повноважним послом США в Україні з 30 липня 2013 по 18 серпня 2016 року.

Здійснивши аналіз фактичного матеріалу та спираючись на класифікації мовленнєвих тактик із класифікацій К. М. Єгорової, О. Л. Михальнової та О. С. Іссерс, ми виокремили тактики, що трапляються в досліджуваних нами промовах, доповнили та адаптували їхні назви згідно дипломатичного дискурсу і нашого фактичного матеріалу (Судус, 2015; Судус, 2016). Проаналізувавши підходи науковців до визначення явища комунікативної стратегії, можна зробити висновок, що це комплекс мовленнєвих дій, спрямованих на досягнення цілей комунікантів. Залежно від мотивів і цілей, зокрема, а також комунікативної ситуації загалом, мовці обирають ті мовні засоби, які найбільш відповідають поставленій меті в процесі спілкування (Мельник, 2011:380). Отже, для досягнення успішної реалізації стратегії дискредитації в дипломатичному дискурсі дипломат теж використовує комунікативні тактики, які найбільш відповідають поставленій меті.

На основі проведеного нами аналізу складемо таблицю з тактиками та їхніми характеристиками, які на нашу думку реалізують стратегію дискредитації в досліджуваному ДД (див. Табл. 1).

Проілюструємо результати нашого аналізу вибраними прикладами, взятими з досліджених промов. Визначимо зв'язок тактик з типами МА та опишемо, яким чином вони реалізують стратегію дискредитації в промовах дипломата. Наведемо приклади:

[1] *We need to face reality, this ceasefire began with massive violations by Russian forces and separatists attacking Debaltseve...* (Baer, 2015).

В цьому висловленні посол Д. Б. Байєр використовує непрямий директив з модальним дієсловом як ввідну конструкцію: *need to face reality*, і таким чином підсилює асертив, який слідує за ним, викриваючи те, що заворушення в районі Дебальцевого почалися з атак Російських сил та сепаратистів, тобто присутня **тактика викриття**.

[2] *Russia must end support and training for the separatists. Russia must fully support the Package of Measures, including the ceasefire and withdrawal of heavy weapons. Russia must allow full and substantive international observation of its*

border with Ukraine. Russia must leave Crimea, where the human rights situation continues to deteriorate, including the shutting down of ATR TV, as part of a broader effort of the Russian Federation as occupying power to persecute Tatars. And Russia must release all hostages. A peaceful end to this crisis depends on Russia taking these steps that, until now, it has failed to do (Baer, 2015).

Подане висловлення закінчує промову Д. Б. Байера, і є підсиленням за контекстом, адже складається з чотирьох прямих директивних МА, що реалізують **тактику наказу** які містять обвинувачення щодо дій РФ на території України; та закінчується прямим асертивом, який реалізує **тактику звинувачення** Росії у бездіяльності та незацікавленості вирішення конфлікту на сході України: *steps that, until now, it has failed to do*. У прикладі присутні маркери тактики наказу – модальне дієслово *must*, що надає відтінок обов'язковості, необхідності та сигналізують незгоду мовця зі станом справ, а отже зацікавленість в дискредитації третьої особи, тобто РФ.

[3] *The second is a war for the truth, a fight against the lies and misrepresentations coming from the Kremlin. Moscow's propaganda machine drowns the truth with made-up tales of death, torture and fascism. Russia's goal is to confuse, demoralize, and distract not only Ukraine, but Europe and the United States as well. By doing so, the Kremlin hopes to prevent the people of Ukraine from living the life they choose, with a government they choose, to build the European state they want* (Pyatt, 2015).

Наведений приклад складається з чотирьох прямих асертивних МА, що виражають **тактики протиставлення, звинувачення та викриття**. В першому МА протиставляється концепт боротьби за правду: *a war for the truth* брехні, що походить з Кремля: *the lies and misrepresentations coming from the Kremlin*. Наступні три МА викривають РФ у її ворожих цілях: *Russia's goal is to confuse, demoralize, and distract, by doing so, the Kremlin hopes to prevent the people of Ukraine from living the life they choose*, звинувачують у пропаганді: *Moscow's propaganda machine drowns the truth with made-up tales of death*. Маркерами дискредитації є не тільки тактики, що її втілюють в цьому висловленні Дж. Пайєтта, а й у нагромадженні та переліченні таких негативних концептів як *misrepresentations, death, torture, fascism*; дієслів з негативним значенням: *confuse, demoralize, distract*. Усі перелічені засоби забезпечують негативний образ РФ і, таким чином, дискредитують її.

[4] *Well, Chris, there's no doubt in our mind that Russia – Russian forces continue to train and equip and to fight with the Ukrainian separatists. There continues to be a large flow of Russian heavy equipment, missiles, tanks, other military gear, flowing into Ukrainian territory. There are active combat operations under way today, including around Donetsk City, but also north of Luhansk City, closer to the Russian border and around the Debatlseve, a strategic rail junction* (Pyatt, 2014).

Поданий приклад складається з трьох прямих асертивних МА. Перше речення втілює **тактику звинувачення**, яку підсилюють два наступні МА, що реалізують **тактики згадування в негативному світлі та «всеохопної**

правди». Дж. Пайєтт використовує абстрактний займенник *our*, маркер прихованої інструкції «*there's no doubt in*». Мовець наводить факти як підтвердження першого асертиву у другому і третьому реченнях.

[5] *Russia has come before this Council to say everything except the truth. It has manipulated. It has obfuscated. It has outright lied. So we have learned to measure Russia by its actions and not by its words* (Power, 2014).

Приклад складається з п'яти прямих асертивних МА. Перших чотири висловлення реалізують **тактики звинувачення**, адже С. Пауер звинувачує РФ в брехні, маніпуляції та спантеличенні. Четвертий МА реалізує **тактику осуду**, адже дипломат говорить про те, що РФ слід судити по її вчинках, а не по словах, що з ними не співпадають.

[6] *Russia is known for its literary greatness – and what you just heard from the Russian Ambassador showed more imagination than Tolstoy or Chekhov. Russia has decided, it seems, to rewrite its borders, but it cannot rewrite the facts* [Power, 2014].

Приклад складається з двох прямих асертивних МА. Перше висловлення реалізує **тактику образи**, адже дипломат з іронією говорить про представника РФ, навмисне ставить під сумнів слова посла Росії, заявляючи, що той «продемонстрував більшу уяву ніж Чехов і Толстой». Другий МА реалізує **тактику згадування в негативному світлі**.

[7] *And together we are working to neutralize two other poisons that, if left unchecked, will corrode our resolve from the inside: the scourge of corruption in our societies and our economies, and a new and vile foreign-financed propaganda campaign on our airwaves and in our public spaces* (Nuland, 2015).

Висловлення є прямим асертивом, що реалізує **тактику безособового звинувачення**, маркерами якої є слова з негативним значенням (*poisons, unchecked, corrode, vile, propaganda*), які дипломат пов'язує з РФ, адже саме Росія веде т.зв. війну пропаганди стосовно подій в Україні. Мовець називає кампанію пропаганди РФ отрутою, яка роз'їсть зсередини рішення, про які йдеться раніше.

[8] *And today we are considering further measures in response to Russia's continued pressure on Ukraine* (Nuland, 2014).

Приклад є прямим асертивним МА, який реалізує **тактику погрози**. Дипломат говорить про те, що «розглядаються нові міри щодо Росії як відповідь на тиск на Україну, який вона продовжує». *WW further*, прийом «анонімного авторитету» (Судус, 2016), використано стосовно «мір як відповідь на дії РФ», і тому посилює ефект дискредитації в мовленні.

Досліджуючи промови дипломатів на наявність тактик, що реалізують стратегію дискредитації в мовленні ми помітили тенденцію вживання загальних шаблонних мовленнєвих конструкцій, лінгвальних маркерів, характерних конкретній тактиці в досліджуваному дискурсі. Під поняттям **лінгвального маркера** розуміємо шаблонну фразу чи словосполучення, що вказує на конкретну мовленнєву тактику. До лінгвальних маркерів подекуди відносимо перформативні дієслова, наприклад: *to condemn, to be ironic, to urge*,

to call on, to expect, to be alarmed, to compare, та ін., які можуть бути як маркерами відповідних типів МА, так і входити в словосполучення різного лексичного наповнення і різних синтаксичних моделей. На основі промов С. Пауер, Дж. Пайетта, В. Нуланд та Д. Байєра складемо таблицю віднайдених лінгвальних маркерів у досліджуваних текстах. Позначимо латинською літерою «X» об'єкт дискредитації (див. Табл. 1).

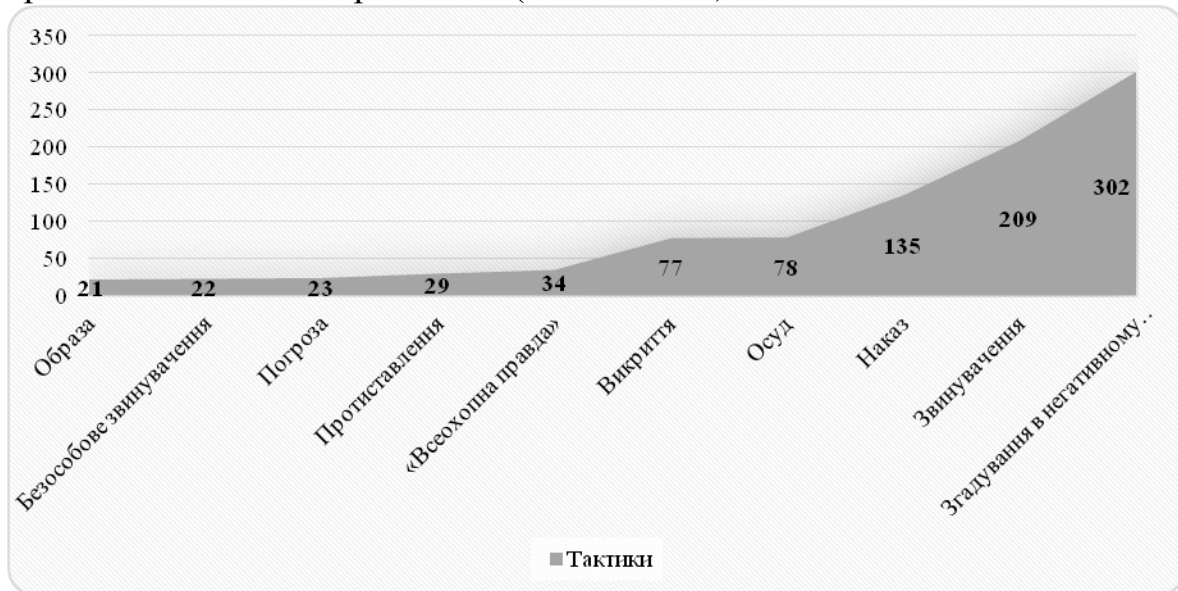

Рис. 1. Частотність мовленнєвих тактик, що реалізують стратегію дискредитації в промовах дипломатів

4. Обговорення результатів

На основі проведеного аналізу всіх віднайдених в прикладах тактик, що реалізують стратегію дискредитації в текстах усіх досліджуваних промов, побудуємо загальну діаграму їх частотності та обчислимо їх відсоток окремо та у групах (див. Рис. 1).

Отже, проаналізовані в цьому дослідженні приклади показали, що серед усіх віднайдених тактик, які реалізують стратегію дискредитації найпоширенішими порівняно з іншими в сучасному англomовному дипломатичному дискурсі є: згадування в негативному світлі та звинувачення. Відповідно до графіку частотності мовленнєвих тактик на рисунку вище, мовці вдаються до використання тактики згадування в негативному світлі у 302 МА, а до тактики звинувачення у 209 МА. Отримані результати дозволяють зробити висновок, що дві згадані вище тактики є основними тактиками у досліджуваному англomовному дискурсі за допомогою яких реалізується стратегія дискредитації. На другому місці за своєю частотністю є тактики наказу (135 МА), осуду (78 МА) та викриття (77 МА), які трапляються рідше ніж тактики згадування в негативному світлі, звинувачення та наказу.

Тактики згадування в негативному світлі, звинувачення віднесемо до групи тактик з високою частотністю вживання (від 15 %). Тактики наказу (135 МА), осуду (78 МА) та викриття (77 МА) трапляються рідше в мовленні дипломата, тому ми відносимо їх до тактик середньої частотності вживання

(від 5 % до 15 %). До групи тактик, що реалізують стратегію дискредитації з низькою частотністю вживання (до 5 %) віднесемо усі інші тактики за принципом спадання їх частотності, а саме: «всеохопна правда» (34 МА), протиставлення (29 МА), погроза (23 МА), безособове звинувачення (22 МА), образа (21 МА).

Отже, у досліджуваних текстах промов дипломатів за критерієм частотності вживання ми виокремлюємо три групи тактик, що реалізують стратегію дискредитації (див. Рис. 2).

Рис. 2. Мовленнєві тактики, що реалізують стратегію дискредитації в промовах дипломатів (за критерієм частотності)

Діаграма на рисунку вище містить три групи тактик, які ми розділили за критерієм частотності вживання. Загальна кількість тактик, які реалізують стратегію дискредитації в мовленні дипломатів склала 930. Отже, 930 МА = 100%. Далі ми виокремили частотність вживання кожної.

Ми порахували частотність вживання кожної тактики у відсотках. Отже, результати були такими: частотність вживання тактики згадування в негативному світлі становить 302 МА, а отже 32,5 %; звинувачення: 209 МА (22,5 %). Згадані вище дві тактики ми віднесли до тактик з високою частотністю вживання, адже їх сумарний відсоток становить 55 %. Частотність вживання тактик групи з середньою частотністю вживання, до якої ми віднесли тактики наказу, осуду та викриття, становить відповідно 14,5 %, 8,4 % та 8,3 %, що разом у сумі становить 31,2 %. Група тактик з низькою частотністю вживання містить такі тактики, як: «всеохопна правда» (34 МА = 3,6 %), протиставлення (29 МА = 3,1 %), погроза (23 МА = 2,5 %), безособове звинувачення (22 МА = 2,3 %), образа (21 МА = 2,3 %), що у сумі становить 13,8 % від 100%.

На основі отриманих результатів створимо порівняльну таблицю з метою визначення найчастіше використовуваних МА в досліджуваному ДД для реалізації МТ (див. Табл. 1).

Таблиця 1

**МА, що реалізують стратегію дискредитації в промовах
Д. Байєра, Дж. Пайєтта, С. Пауєр, В. Нуланд**

		Д. Байєр	Дж. Пайєтт	С. Пауєр	В. Нуланд	РАЗОМ (МА)
А	П	193	47	395	111	746
	Н	3	0	8	2	13
Д	П	43	1	35	6	85
	Н	37	2	17	6	62
Е	П	0	0	1	2	3
	Н	0	0	0	0	0
Км	П	2	0	4	0	6
	Н	0	0	1	0	1
Кв	П	1	0	0	0	1
	Н	0	1	1	11	13

Як показано на таблиці вище, віднайдені нами тактики в досліджуваних промовах чотирьох дипломатів реалізуються переважно асертивними МА (759), а саме: прямими асертивними МА (746 МА). На другому місці за частотністю є директивні МА (148 МА), з яких 85 МА є прямими, а 63 МА – непрямыми. Зафіксовано також прямі експресивні МА; комісивні (7 МА), з яких 6 МА є прямими, а 1 МА – непрямим; квеситивні МА (13 непрямах та 1 прямий МА). Загалом, у промовах переважають прямі МА (746 + 85 + 3 + 6 + 1 = 841). Відповідно, непрямах МА: 89 (13 + 62 + 0 + 1 + 13). Отже, висловлення дипломата мають безумовно прямий асертивний характер.

Перспективним напрямом подальшого дослідження вбачаємо більш докладне вивчення способів та засобів реалізації мовцем інших стратегій у дипломатичному дискурсі, а також дослідження способів реалізації стратегії дискредитації в інших видах дискурсу.

5. Висновки

Беремося стверджувати, що результати проведеного аналізу свідчать, що асертивність – одна з основних характеристик дипломатичного дискурсу. Основними мовленнєвими тактиками реалізації стратегії дискредитації в досліджуваних промовах виявилися тактика згадування в негативному світлі та звинувачення. Другорядними за своєю частотністю були тактики наказу, осуду та викриття. Поодинокі висловлення містили такі МТ, як «всеохопна правда», протиставлення, погроза, безособове звинувачення та образа.

References

Література

- D'Acquisto, G. (2017). *Linguistic Analysis of Diplomatic Discourse: UN Resolutions on the Question of Palestine*. UK : Cambridge Scholars Publishing.
- Donahue, R. (1997) *Diplomatic Discourse: International Conflict at the United Nations*. London : Greenwood Publishing Group.
- Gumperz, J. (1982). *Discourse Strategies*. Cambridge: CUP.

- McClellan, M. Public Diplomacy in the Context of Traditional Diplomacy. Retrieved from: <http://www.publicdiplomacy.org/45.htm>
- Newmann, I. (2002). Returning Practice to the Linguistic Turn: The Case of Diplomacy. *Millenium: Journal of International Studies*, 31(3), 627-651.
- Pratkanis, A. (2009). Public Diplomacy in International Conflicts. A Social Influence Analysis. Routledge Handbook of Public Diplomacy. California, 2009.
- Schuster, J. (2015). *Diplomatic Discourse*. Lulu.com.
- Scotto di Carlo G. (2015). "Weasel words" in legal and diplomatic discourse : vague nouns and phrases in UN resolutions relating to the second Gulf war. *International Journal for the Semiotics of Law*, 28(3), 559-576.
- Snow, N. (2009). *Rethinking Public Diplomacy*. Routledge Handbook of Public Diplomacy. London.
- Беляков М. Характер эмотивности дипломатического дискурса. Вестник Российского университета дружбы народов. Серия: Лингвистика, 2015. С. 124-131.
- Вебер Е. Опыт лингвистического исследования когнитивного диссонанса в английском дипломатическом дискурсе : автореф. дис. на соиск. науч. ст. канд. фил. наук : 10.02.04 «Германские языки». И., 2004.
- Голованова Д. Интердискурсивность дипломатического дискурса. Известия Волгоградского государственного педагогического университета. Сер. : Филологические науки, 2014, 7. С. 25-30.
- Зонова Т. Современная модель дипломатии. Истоки становления и перспективы развития. М.: РОССПЭН, 2003.
- Кашишин Н. Диференціація таксономічних одиниць англомовного дипломатичного дискурсу. Східноєвропейський журнал психолінгвістики, 2014, 1(2). С. 54-62.
- Кожетева А. Лингвопрагматические характеристики дипломатического дискурса [Электронный ресурс] : дис. на соиск. науч. ст. канд. филол. наук: спец. 10.02.19 «Теория языка». Москва, 2012. – Режим доступа : <http://www.dissercat.com/content/lingvopragmaticheskie-kharakteristiki-diplomaticheskogo-diskursa>
- Мельник І. В. Типи комунікативних стратегій. *Studia Linguistica*, 2011, №5. С. 377-380.
- Судус Ю. Лінгвопрагматичні засоби реалізації стратегії дискредитації в американському дипломатичному мовленні (на матеріалі промов Дж. Р. Пайєтта). Вісник Львівського у-ту. Серія: Іноземні мови. Львів, 2016, №23. С. 47-56.
- Судус Ю. Мовленнєві засоби реалізації стратегії дискредитації в англомовному дипломатичному дискурсі. Актуальні питання іноземної філології. Луцьк: Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2016, №5. С. 152-160.
- Судус Ю. Прагматичні засоби реалізації стратегії дискредитації в американському дипломатичному мовленні (на матеріалі промов Д. Б. Байєра). Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Київ, 2015, №13. С. 108-115.
- Судус Ю. "Weasel words" як один з прийомів реалізації стратегії дискредитації в англомовному дипломатичному дискурсі (на матеріалі промов С. Пауер, В. Нуланд, Д. Байєра, Дж. Пайєтта). Вісник Запорізького національного університету. Серія: філологія. – Запоріжжя, 2016, №1. С. 237-244.
- Терентий Л. Дипломатический дискурс как особая форма политической коммуникации. Вопросы когнитивной лингвистики. 2010, №1. С. 47-56.

References (translated and transliterated)

- D'Acquisto, G. (2017). *Linguistic Analysis of Diplomatic Discourse: UN Resolutions on the Question of Palestine*. UK : Cambridge Scholars Publishing.
- Donahue, R. (1997) *Diplomatic Discourse : International Conflict at the United Nations*. London : Greenwood Publishing Group.
- Gumperz, J. (1982). *Discourse Strategies*. Cambridge : CUP.
- McClellan, M. Public Diplomacy in the Context of Traditional Diplomacy. Retrieved from <http://www.publicdiplomacy.org/45.htm>

- Newmann, I. (2002). Returning Practice to the Linguistic Turn : The Case of Diplomacy. *Millenium : Journal of International Studies*, 31(3), 627-651.
- Pratkanis, A. (2009). Public Diplomacy in International Conflicts. A Social Influence Analysis. Routledge Handbook of Public Diplomacy. California, 2009.
- Schuster, J. (2015). *Diplomatic Discourse*. Lulu.com.
- Scotto di Carlo G. (2015). "Weasel words" in legal and diplomatic discourse : vague nouns and phrases in UN resolutions relating to the second Gulf war. *International Journal for the Semiotics of Law*, 28(3), 559-576.
- Snow, N. (2009). *Rethinking Public Diplomacy*. Routledge Handbook of Public Diplomacy. London.
- Beliakov, M. (2015). Charakter emotivnosti diplomaticheskogo diskursa [The character of the diplomatic discourse's emotiveness]. *Vestnik Rossiyskogo Universiteta Druzhy Narodov. Seriya: Lingvistika*, 124-131.
- Veber, Ie. (2004). Opyt lingvisticheskogo issledovaniya kognitivnogo dissonansa v anglijskom diplomaticheskome diskurse. [Experience of linguistic research of cognitive dissonance in English diplomatic discourse]. Extended Summary of Ph.D. dissertation. Irkutsk: Irkutsk State Linguistic University.
- Golovanova, D. (2014). Interdiskursivnost diplomaticheskogo diskursa [Interdiskursivity of diplomatic discourse]. *Izvestiya Volgogradskogo Gosudarstvennogo Pedagogicheskogo Universiteta. Ser.: Filologicheskie Nauki*, 7, 25-30.
- Zonova, T. (2003). Sovremennaya model diplomatii. Istoki stanovleniya i perspektivy razvitiya [Modern model of diplomacy. The origins and prospects of development]. Moscow: ROSSPEN.
- Kashchyshyn, N. (2014). Dyferentsiatsiia taksonomichnykh odynyts anhlovnoho dyplomatychnoho dyskursu [Differentiation of taxonomic units of English-speaking diplomatic discourse], *East European Journal of Psycholinguistics*, 1(2), 54-62.
- Kozheteva, A. Lingvopragmaticheskie karakteristiki diplomaticheskogo diskursa [Linguistic and pragmatic peculiarities of diplomatic discourse]. Retrieved from: <http://www.dissercat.com/content/lingvopragmaticheskie-karakteristiki-diplomaticheskogo-diskursa>
- Melnyk, I. (2011). Typy komunikatyvnykh stratehii [Types of communicative strategies]. *Studia Linguistica*, 5, 377-380.
- Sodus, Yu. (2016). Lihvoprahamatychni zasoby realizatsii stratehii dyskredytatsii v amerykanskomu dyplomatychnomu movlenni (na materialy promov Dzh. R. Paiietta) [Linguopragmatic means of implementing of discrediting strategy in American diplomatic speech (based on the statements by G. Pyatt)]. *Visnyk Lvivskoho Universytetu. Seriya: Inozemni Movy*, 23, 47-56.
- Sodus, Yu (2016). Movlennievi zasoby realizatsii stratehii dyskredytatsii v anhlovnomu dyplomatychnomu dyskursi [Language means of discrediting strategy implementation in English diplomatic discourse]. *Aktualni Pytannia Inozemnoi Filolohii*, 5, 152-160.
- Sodus, Yu (2015). Prahamatychni zasoby realizatsii stratehii dyskredytatsii v amerykanskomu dyplomatychnomu movlenni (na materialy promov D. B. Baiiera) [Pragmatic means of discrediting strategy implementation in the American diplomatic speech (based on the statements by D. Baer)]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova*, 13, 108-115.
- Sodus, Yu (2016). "Weasel words" yak ody z pryiomiv realizatsii stratehii dyskredytatsii v anhlovnomu dyplomatychnomu dyskursi (na materialy promov S. Pauer, V. Nuland, D. Baiiera, Dzh. Paiietta) ["Weasel words" as one of the methods of discrediting strategy implementation in the English-speaking diplomatic discourse (based on statements by S. Power, V. Nuland, D. Baer, G. Pyatt)]. *Visnyk Zaporizkoho Natsionalnoho Universytetu. Seriya: Filolohiia*, 1, 237-244.
- Terentii, L. (2010). Diplomatischeiskij diskurs kak osobaya forma politicheskoy kommunikacii [Diplomatic discourse as a special form of political communication]. *Voprosy Kognitivnoy Lingvistiki*, 1, 47-56.

Sources

- Baer D. April 16, 2015. Retrieved from: <http://ukraine.usembassy.gov/statements/osce-violations-04162015.html>.
- Nuland V. April 9, 2014. Retrieved from: <http://ukraine.usembassy.gov/statements/nuland-ukraine-04092014.html>
- Nuland V. January 27, 2015. Retrieved from: <http://ukraine.usembassy.gov/statements/nuland-transatlantic-resolve-01272015.html>
- Power, S. August 28, 2014. Retrieved from: http://www.washingtonpost.com/world/full-transcript-remarks-by-ambassador-samantha-power-us-permanent-representative-to-the-united-nations-at-a-security-council-session-on-ukraine/2014/08/28/b3f579b2-2ee8-11e4-bb9b-997ae96fad33_story.html
- Power S. March 19, 2014. Retrieved from: <http://ukraine.usembassy.gov/statements/power-ukraine-03192014.html>
- Pyatt G. April 24, 2015. Retrieved from: <http://ukraine.usembassy.gov/speeches/pyatt-vox-ukraine-conf-04242015.html>
- Pyatt G. January 31, 2014. Retrieved from: <http://ukraine.usembassy.gov/statements/amb-ukraine.html>

Додаток / Appendix

Таблиця 1

Тактики реалізації стратегії дискредитації

№	Тактика	Характеристика
1.	Звинувачення	Націлена на негативну оцінку дипломатом дій і / або вчинків адресата. Мовець А звинувачує об'єкт дискредитації X. Якщо тактика звинувачення висловлюється у присутності третіх осіб, то йдеться про дискредитацію. Стандартна схема побудови висловлень-звинувачень навряд чи існує. Іntenції мовця зрозумілі з контексту. Висловлення зазвичай наповнене лексемами негативної оцінки. Тактика звинувачення відрізняється від образи тим, що не передбачає наміру принизити чи висміяти. Реалізується прямими асертивними МА.
2.	Згадування в негативному світлі	Полягає у згадуванні об'єкта дискредитації у негативному образі. Висловлення, зазвичай, наповнене лексемами з негативною конотацією. Загалом, неважливо кого саме стосуються лексеми з негативною конотацією. Нагромаження негативу руйнує позитивний образ адресата. Реалізується переважно прямими асертивами, також непрямыми комісивами.
3.	Викриття	Має на меті розкрити негативні сторони об'єкта дискредитації шляхом подання фактів. Реалізується прямими асертивними МА.
4.	Наказ	Полягає у нав'язуванні дипломатом певних дій адресатові шляхом використання, прямих та непрямих директивів, подекуди асертивів, цим самим применшуючи значущість та вагомість об'єкта дискредитації. Вживання слів в наказовому способі відносно об'єкта дискредитації. Наприклад: « <i>pull back</i> », « <i>deploy</i> », « <i>begin</i> », « <i>withdraw</i> », « <i>restore</i> », « <i>return</i> », etc.
5.	Протиставлення	Націлене на співставлення двох сторін, одну з яких дипломат схвалює, а об'єкт дискредитації засуджує. Реалізується прямими асертивними МА.
6.	Осуд	Реалізує інтенцію дипломата висловити адресату негативну оцінку щодо тієї чи тієї його дії / бездіяльності або третьої особи; критикувати її діяльність. Реалізується прямими асертивами.
7.	Образа	Має на меті зачепити імідж об'єкта дискредитації, містить відтінок особистого відношення дипломата до адресата. Полягає у згадуванні об'єкта дискредитації, його вчинків у зневажливому тоні, висміюючи або з іронією. Даний хід передбачає безпосередньо негативну характеристику об'єкта дискредитації чи негативну його оцінку. Реалізується за допомогою лексичних засобів, тобто шляхом вживання у висловленні слів і словосполучень із негативною семантикою у прямих асертивних МА. Притаманне вживання фраз, словосполучень чи речень, що мають образливий характер, зневажливе забарвлення, завданням яких є висміяти чи ж принизити об'єкт дискредитації (X), також ті, що містять іронію. Наприклад: « <i>the parallel reality in which the X is</i>

	<i>apparently living»; «X has decided, it seems, to rewrite its borders, but it cannot rewrite the facts»; «so many of the assertions made this afternoon by the X are without basis in reality»; «X's ridiculous and false statement purporting Western intervention»; «Russian tale».</i>
8. «Всеохопна правда»	Реалізує інтенцію дипломата подати об'єкт дискредитації або негативну інформацію про нього так, наче всі про це вже знають, і вона не підлягає сумніву. Реалізується прямими асертивними МА.
9. Погроза	Має на меті керування діяльністю адресата, що призводить до зміцнення статусу мовця. Мовець інформує про свої майбутні дії, які потенційно матимуть негативні для партнера наслідки. Ця тактика належить до таких, які обмежують волю адресата, визначаючи та обмежуючи його майбутні дії. Мовець А висловлює пряму або непряму погрозу об'єкту дискредитації. Реалізується переважно асертивними МА, а також комісивними МА. Мовцю притаманне використання конструкції з «if».
10. Безособове звинувачення	Націлене на висунування звинувачень об'єкта дискредитації, проте дипломат не називає при цьому його імені. Реалізується прямими асертивними мовленнєвими актами.

Таблиця 2

Лінгвальні маркери тактик, що реалізують стратегію дискредитації в досліджуваному англомовному дипломатичному дискурсі

Назва мовленнєвої тактики	Лінгвальні маркери в промовах англомовних дипломатів
1	2
Звинувачення	<i>It is X that ... Most shocking is that X ... Unfortunately, X evidence of X X, which ... There is no doubt in mind that X This is X because of X.</i>
Безособове звинувачення	Містить звинувачення без називання особи «X». Не має виразних лінгвальних маркерів.
Викриття	<i>But in fact X even though X even though X had not even ... Not only..., but ... We know of X ... X is not only..., but also ... But we have repeatedly provided this Council with evidence of X... ... was never about... and was always about X... ... and not to ..., as X has now begun to argue It is this idea ..., that... ..., it is the reason but we understand its the truth about X ...</i>
«Всеохопна правда»	<i>It is evident that X ... Furthermore, we note that X ... It is clear that X ... We are aware that X ... We are confident that X ... We know of X ... We know that X ... Nothing (we have seen) suggests any reason to doubt that X ... It's important not to lose the fact that X ... Let us be clear that X ... There is a substantial evidence of ... Anyone knows that X ... We have heard that X ... We have seen as we've heard.</i>

	<p><i>... as members know – and as, increasingly, all the world can see.</i> <i>We certainly believe that X ...</i> <i>The truth here is that...</i> <i>When it comes to seeing the truth about...</i> <i>There is no mystery as to why X...</i></p>
Осуд	<p><i>We condemn X ...</i> <i>We condemn that X ...</i> <i>We are disappointed that...</i> <i>... is unacceptable.</i> <i>This is deplorable and unacceptable.</i> <i>Instead of ..., X could...</i> <i>X ..., instead of ...</i> <i>But ..., if X ...</i> <i>But X ..., rather than ...</i> <i>X was the lone... to...</i> <i>... the lone... out of...</i> <i>What X has done is wrong.</i> <i>If..., why doesn't ..., instead of...</i></p>
Погроза	<p><i>If X ..., then ...</i></p>
Наказ	<p><i>We urge X to ...</i> <i>We call on X to ...</i> <i>We expect X ...</i> <i>It is time for X to ...</i> <i>We look to X ...</i> <i>X must ...</i> <i>It is time for X to ...</i> <i>The X has an obligation to ...</i> <i>X must recognize that ...</i> <i>X must ...</i> <i>X has to ...</i> <i>X should ...</i></p>
Образа	<p><i>It is ironic that...</i> <i>It is more than ironic...</i> <i>Bitterly ironic, ...</i> <i>It is bitterly ironic that...</i></p>
Згадування в негативному світлі	<p><i>We are alarmed by X ...</i> <i>We were disturbed by X ...</i> <i>We are deeply concerned about X ...</i> <i>We are concerned to hear that X ...</i> <i>We are deeply concerned by X ...</i> <i>We reiterate our great concern over X ...</i> <i>There is also, unfortunately ... in X.</i></p>
Протиставлення	<p><i>In direct contrast to ..., X ...</i> <i>By contrast, X ...</i> <i>In stark contrast to ..., X ...</i> <i>On the one side ..., on the other side X ...</i> <i>In return for, X ...</i> <i>Unlike X, ...</i> <i>..., contrary to X.</i> <i>While X ...</i> <i>Despite ..., X ...</i> <i>Compare... with the...</i> <i>In these contrasts...</i> <i>... smth versus smth.</i> <i>The contrast between ...</i></p>